

Dosarul nr.2rac-388/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: O.Cojocaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I.Secrieru, A.Danilov, I.Cimpoi)

Î N C H E I E R E

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Promeditatio”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Promeditatio” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzilor de întârziere,

împotriva deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Promeditatio” și s-a menținut hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 15 septembrie 2017, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Promeditatio” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzilor de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, societatea pârâtă a consumat fraudulos energie electrică la locul de consum nr. 7009250 din mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa 12, fiind obligată, potrivit legislației pertinente, să achite plata pentru energia electrică consumată astfel.

ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a menționat că, în urma recalculului efectuat pentru perioada 17 septembrie 2010 – 4 octombrie 2010, suma datoriei pârâtei constituie 11 491,20 de lei, iar contestațiile acestuia din urmă împotriva actelor ce au stat la baza determinării sumei date, au fost respinse de instanțele judecătorești.

Societatea a solicitat, încasarea de la SRL „Promeditatio” a datoriei în sumă de 11 491,20 de lei, a dobânzilor de întârziere în mărime de 5 827,46 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă acțiunea depusă de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare

Energie” SRL și s-a dispus încasarea de la SRL „Promeditatio” în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a datoriei în sumă de 11 491,20 de lei, a dobânzilor de întârziere în mărime de 5 827,46 de lei și a cheltuielilor de judecată, formate din plata taxei de stat în sumă de 519,55 de lei, iar în total a sumei de 17 838,21 de lei.

La 14 decembrie 2017 și la 12 februarie 2018, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Promeditatio” a declarat apel împotriva hotărârii din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin decizia din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Promeditatio” și a fost menținută hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile 572 alin. (1) Cod civil, pct. 49 lit. c), 50 lit. b) al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat de ANRE prin Hotărârea nr. 393 din 15 decembrie 2010.

Cu referire la nomele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut corectă constatarea primei instanțe referitor la faptul că, SRL „Promeditatio” are obligația de achitare a sumei datorate ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL pentru consumul fraudulos de energie electrică, iar neexecutarea benevolă a acestei obligații, instituind necesitatea adjudecării acesteia prin hotărâre judecătorească.

Sub acest aspect, instanța de apel a evidențiat ca fiind justă și soluția expusă în hotărârea primei instanțe, privind adjudecarea dobânzilor de întârziere, aplicând corect prevederile art. 619 alin. (1) Cod civil.

La 4 iunie 2018, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Promeditatio” a declarat recurs împotriva deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare.

Recurenta a menționat că, la adoptarea deciziei au fost încălcate și interpretate eronat normele de drept material, nefiind aplicată legea care trebuia aplicată.

Sub acest aspect a menționat că, instanța de apel nu a luat în considerare dispozițiile Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 393 din 15 decembrie 2010, și anume, pct. 49, 51, 88, 100, 124 și 173⁵.

Astfel, reieșind din prevederile menționate, la caz, se constată că ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a omis termenul de prescripție prevăzut la art. 267 alin. (1) Cod civil, or, conform facturii nr. 7009250111 din 20 ianuarie 2011, termenul limită de achitare a fost 3 februarie 2011, pe când intimata înaintează acțiunea privind încasarea sumei în baza facturii de plată, abia la 15 martie 2017.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 6 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 4 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Promeditatio” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Promeditatio”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Promeditatio”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Promeditatio”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva